

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Dagmar Nygrínové, v právní věci žalobce **F. B.**, proti žalované **Vězeňské službě ČR, Vazební věznici Praha-Pankrác**, sídlem Praha 4, Soudní 988/1, o žalobě ze dne 10. 8. 2016,

t a k t o :

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 11. 8. 2016 doručeno podání ze dne 10. 8. 2016 označené jako „*správní žaloba o § 65 odst. 1, 2 s. ř. s.*“, v němž žalobce brojí proti způsobu, jakým byla vypořádána jeho žádost o přemístění do věznice ve Znojmě, respektive následně do věznice v Brně, ve smyslu § 9 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 345/1999 Sb., kterou se vydává řád výkonu trestu odnětí svobody (dále jen „*vyhláška č. 345/1999 Sb.*“), tedy na návrh lékaře za účelem poskytnutí potřebných zdravotních služeb (konkrétně v souvislosti s potřebou provést operaci tříselné kýly žalobce). Žalobce ve svém podání dále sdělil, že z důvodu bolestivosti kýly nakonec souhlasil s operací ve vězeňské nemocnici Pankrác v Praze, přičemž však vyjádřil nesouhlas s dobou čekání na operaci, kdy od zjištění kýly (únor 2016) do stanoveného data operace (27. 9. 2016) má uplynout téměř 8 měsíců.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. Na 191/2016 – 7, byl žalobce vyzván k odstranění vad své žaloby, ve smyslu upřesnění, čeho konkrétně se v řízení ve správním soudnictví domáhá. Žalobce v reakci zdejšímu soudu sdělil, že trpí bolestmi vyvolanými kýlou. Odkázal na zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, vyhlášku č. 345/1999 Sb., a jí novelizující vyhlášku č. 378/2008 Sb. V kontextu uvedených předpisů zopakoval, že není-li možné zdravotní péči zajistit ve věznici, má být pacient převezen do nejbližšího zdravotnického zařízení. Žalobce pak výslovně uvádí, že jeho podání směřuje proti „*Vězeňské službě ČR, Vazební věznici Praha-Pankrác, Praha 4*“. Žalobce navrhl, aby byl za účelem operace převezen do civilní nemocnice v rámci Prahy nebo (za stejným účelem) okamžitě přemístěn do věznice ve Znojmě, či v Brně.

Nejvyšší správní soud po doplnění podání žalobce konstatuje, že se obsahově může jednat o žalobu proti rozhodnutí správního orgánu (žalobce k žalobě připojil sdělení Vězeňské služby České republiky, Generálního ředitelství Praha, Odboru zdravotnické služby, ze dne 18. 4. 2016, č. j. VS-91859-5/ČJ-2016-800012-STG), případně žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu. Zdejší soud se zabýval věcnou a místní příslušností soudu k rozhodnutí o takové žalobě. Podle § 3 odst. 1 soudního řádu správního (dále též „*s. ř. s.*“), jednají a rozhodují ve správním soudnictví krajské soudy a Nejvyšší správní

soud. Věcná příslušnost soudů je upravena v § 7 odst. 1 s. ř. s., podle něhož, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení věcně příslušný krajský soud. Věcná příslušnost Nejvyššího správního soudu by byla dána jen tehdy, pokud by tak výslovně stanovil soudní řád správní, nebo zvláštní zákon, což v posuzované věci nepřichází v úvahu. Místně příslušným soudem v dané věci je podle kritérií dle § 7 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze, neboť jde o krajský soud, v jehož obvodu sídlí žalovaný, vůči němuž výslovně směřuje žaloba (z tohoto pohledu není rozhodující, o jaký typ žaloby ve správním soudnictví se jedná). Zároveň se nejedná o věc, ve které by byla příslušnost soudu dána podle § 7 odst. 3 s. ř. s.

Podle § 7 odst. 4 s. ř. s. byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému. O takový případ se nyní jedná. Žaloba byla podána u věcně a místně nepřislušného Nejvyššího správního soudu, který proto rozhodl o jejím postoupení k projednání věcně a místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Zároveň je třeba připomenout, že podle judikatury tohoto soudu platí, že včasnost žaloby podané v zákonné lhůtě dle s. ř. s. u věcně nepřislušného Nejvyššího správního soudu, není ovlivněna tím, že ji tento soud postoupil věcně a místně příslušnému krajskému soudu až po lhůtě k jejímu podání. (viz rozsudek ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112).

Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že žalobce žádá zároveň o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce (*ustanovení bezplatné právní pomoci*), kde je ovšem rovněž věcně a místně příslušný Městský soud v Praze, neboť Nejvyšší správní soud nemůže rozhodovat o procesních podmínkách v řízení, které nevede.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2016

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu